

Udvari Krónikás

BALATONUDVARI KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK TÁJÉKOZTATÓ LAPJA

Házunk tájáról és egyéb dolgok

Helyi eseményeinkről, dolgainkról, Balatonudvari életéről néhány mondatban

>>> 2. oldal

Szövőház Balatonudvariban

Május 9-én átadták falunk új büszkeségét, a Szövőházat, melyet Szalontai-Wiktora Ramona és családja álmodott meg és hozott létre.

>>> 3. oldal

Önkormányzati hírek

Rövid összefoglaló az elmúlt hónapokról és a folyamatban levő ügyekről

>>> 9. oldal

Április 18-án, nagypénteken ünnepélyes szertartás keretében áldotta meg Barkó Ágoston OSB a Balatonudvariban nemrégiben kihelyezett kereszti stációkat, valamint egy Szent Mártont ábrázoló festményt.

A szakrális alkotásokat Hiti Noémi Katalin, Bartók–Pásztori-díjas hegedű- és képzőművész készítette, és nagylelkű adományként ajánlotta fel a templom és a helyi katolikus közösség javára.

Hiti Noémi Katalin Budapesten született, orvos édesapa és könyvelő édesanya gyermekeként. Zenei pályafutását már hatévesen megkezdte zongora- és hegedűtanulmányokkal. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola elvégzése után a Szegedi Szimfonikus Zenekar első hegedű szólamvezetőjeként dolgozott több mint négy évtizeden át. Művészi karrierje során bejárta a világot, és olyan neves előadókkal lépett fel, mint Kocsis Zoltán, Gregor József, Ennio Morricone vagy Monserrat Caballé.

A zene mellett a festészet is meghatározó része lett életének. Egy karmester biztatására kezdett el mélyebben foglalkozni a képzőművészettel, és hamarosan meghívást kapott a budapesti

Alkotó Muzsikások Társaságába. Művei számos kiállításon szerepeltek, többek között az Erkel Színházban is bemutatásra kerültek.

Portréi és vallásos témájú festményei mély érzelmeket és lelki tartalmat közvetítenek. 2020 őszén férjével Balatonudvariba költözött, ahol továbbra is aktívan alkot. A most megáldott kereszti stációk és a Szent Márton-ábrázolás már e balatoni időszak gyümölcsei – hittel és szeretettel készült, őszinte ajándékok a közösség számára.

A balatonudvari katolikus közösség, és a falunk közössége nevében hálás szívvel mondunk köszönetet Hiti Noémi Katalinnak nemes lelkű adományáért, a templomot gazdagító, mély spirituális tartalmat hordozó műalkotásokért.

Dióhéjban az elmúlt időszokról amik februártól történtek

FEBRUÁR 8-ÁN volt az „UDVARI DISZNÓ-TOROS” Kolbásztöltő és kemencés lakoma Balatonudvariban a kultúrházban és annak udvarán. Egy igazán hangulatos közösségi eseményre került sor: kolbásztöltéssel egybekötött kemencés hús sütés, amelyet forralt bor és forró tea tett még meghittebbé. A helyiek saját boraikkal és pálinkáikkal kínálták az ide látogatókat, miközben a kemencében sült húsok mennyei illata lengte be a falut. A szorgos háziasszonyoknak köszönhetően, finomabbnál finomabb sütemények kerültek az asztalra. A jó hangulatot a közös munka, a baráti beszélgetések és az ízletes ételek tették felejthetetlenné.

FEBRUÁR 22-ÉN Farsangoltunk. Délután a „kicsiké” volt a kultúrház. A gyerekek szebbnél szebb jelmezekben táncoltak, játszottak és rengeteg mókás pillanatot szereztek egymásnak. Számtalan jelmez öltött testet: volt oroszlán, nyuszi, superhős, királyfi, focista, kutyus, cica, cowboy, táncosnő. Az anyukák, nagymamák gondoskodtak a farsangi finomságokról, az apukák és nagypapák pedig a játékos mulatozásban segítettek. Este folytatódott a farsangi rendezvénysorozat a kultúrházban, ahol most a felnőttek volt a főszerep. Színes jelmezekkel tarkított, fergeteges tánc és egy igazi közösségi hangulat vette kezdetét. A résztvevők nem kímélték

a kreativitásukat, őzike, udvari bohóc, maci, rockstar, pap, katica, kapitány, párdúc, kalózkodok, Vilma, Frédi, cigány lány és vajda is fel-tűnt a táncparketten.

Kóstolhattunk egymás „batyujából” ételt, italt. Mindenki hozott valami finomságot, amit szívesen megosztott a többiekkel.

MÁRCIUS 8-ÁN NÓNAP KONTRA FÉRFI-NAP hagyományörző előadással leptük meg falunk minden lakóját, és komolyan vettük a hülyéskedést, így egy fergeteges műsorral készültünk. Az előkészületek sok-sok délutáni, akár estébe nyúló próbákat igényeltek. Aznap már kora délután elkezdődött a készülődés a vendéglátásra: szorgos kezek gyártották a finomabbnál finomabb szendvicseket, pakolták a sütitket és italokat, rendezték a „terepet” az előadásra, majd az esti táncmulatságra. Nagyon fontos, hogy foly-

>>>

tassuk ezt a több mint 25 éve működik hagyományt a faluban.

MÁRCIUS 15-ÉN a helyi testülettel közösen megünnepeltük a 48-as Forradalmat, megkoszorúztuk Kerkápoly István szobrát, majd a gyerekekkel közösen elkészített zászlókat, kokárdákat elhelyeztük a szobor lábánál, méltóképpen megadva a tiszteletet a Haza Hőseinek.

AZ IDEI HŰSVÉT elég késő tavaszra esett, ám így legalább napsütésben köszönhetjük, családi programokkal a szabadban. Délután a strandon míg a fiatalabbak a tojáskereséssel voltak elfoglalva a „nagyok” egy izgalmas rejtvényt fejthettek meg a faluról.

Este a kultúrházban a Dinamik együttes szórakoztatta a táncolni ünnepelni vágyókat a batyus „Locsolóbál”-ban. Igazi „Örömnünnep” volt a Nagyszombat

ÁPRILIS 30-ÁN birtokba vehettük a varázslatosan megújult Születésparkot, ezután közösen átsétáltunk a kultúrházhoz, ahol a közönség aktív közreműködésével feldíszítettük és felállítottuk a májusfát. Az ünnepség zárásaként a Figura Kamara Néptáncegyüttes vezetésével és a résztvevők örömteli részvételével körbe táncoltuk a fát, méltón megünnepelve a tavasz érkezését, a megújulást.

MÁJUS 17-ÉN volt a Társadalmi munka a strandokon, amit már egyszer elhalasztottuk május 10-ről, ám most sem volt kegyes hozzánk az időjárás. Sajnos a munkanap áthelyezés miatt kevesen jöttek el, am azért megtartottuk. Köszönet mindenkinek aki eljött és segített!

MÁJUS 25-ÉN megünnepeltük a gyerekeket. Volt, rendőrségi bemutató, arcfestés, csillámtetkő, állatsimogatás. A Gulliver utazó színház elvarázsolta a gyerekeket mesevilágba, egy kis hercegnő történetével.

MÁJUS 31-ÉN kitáncoltuk a májusfát, megünnepelve, hogy jó lesz az idei termény és jó év lesz az idei, bőségben gazdagságban.

A MOZOGNI VÁGYÓK áprilistól minden hétfőn, májustól csütörtökönként is jógázhatnak a kultúrházban, s itt működik évek óta a ping-pong klub is.

KÖZSÉGI KÖNYVTÁR

A könyvtár szervezésében is színes programok voltak kicsiknek, nagyoknak.

áprilisban bábelőadás volt a gyerekeknek, májusban csillagászati előadást hallgathattak meg az érdeklődők.

A nyárra még tervezünk egy találkozót Kerkápoly Piroskával, hogy meséljen nekünk a könyvről és a Kerkápolyokról. Szeptemberben várjuk Karády Anna író, s majd valamikor még ősszel Tavasz Kingát is szeretnénk meghívni, hogy bemutassa az új mesekönyvét.

Októbertől elindítjuk a társasjáték klubot minden kedden és csütörtökön, valamint két kézműves szakkört is indítunk a Művelődési Intézet segítségével.

JAM

Házunk tájáról és egyéb dolgok

Tihanyi apátság

Május 3-án, egy verőfényes tavaszi napon az Őszirozsa Nyugdíjas Klub csodás látogatást tett a Tihanyi Bencés Apátságban. Barkó Ágoston plébános úr fogadott bennünket, ő volt az idegenvezetőnk ebben a gyönyörűséges komplexumban. Sétánk a templom mellett 2010-ben megépült látogatóközpontban, kb. negyedórás bemutató vetítéssel kezdődött. Ezt követően sétáltunk át a barokk templomba. Ágoston Atya mindenre kiterjedő, sodró lendületű történelem órát tartott nekünk a templom alapításától kezdve a mai napig történelekről. A monostort I. András király alapította Szűz Mária és Szent Ányos püspök tiszteletére a vulkanikus Tihanyi-félsziget keleti peremére 1055-ben. A ma látható kéttornyú templom a 18. században épült. Az építkezés során felhasználták a középkori épület maradványait. A templom két fő ékessége a Jézus Szíve oltár és a Máriacelli oltár. Ez utóbbi a stájerországi búcsújáráshelyhez kapcsolódik. Ágoston Atya még nagyon sok érdekes dolgot osztott meg velünk, többek között beszélt arról, hogy a templomban minden szépség fából készült. Mesélt a főoltárról, az ott látható szentekről:

ott helyezték el a rendet alapító Szent Benedek és nővére, Szent Skolasztika szobrát. Ott láthatóak a magyar szent királyok, István és László életnagyságú szobrai is. Az oltárkép Szent Ányos megdicsőülését ábrázolja, aki az apátság védő szentje.

Mesélt az orgonáról is, amit nemcsak istentiszteleteken használnak, de nagyon sok koncertnek is a főszereplője.

Aztán lesétáltunk az altemplomba, amit 2021–2024 között tártak fel. Itt van eltemetve I. András király és fia, Dávid herceg is. Az alapító kriptáját az altemplomban tekintettük meg. Az elhunyt király sírját mészkő rétegbe ásták, és fehér mészkőből faragott sírlappal fedték le. Tetején egy csavart nyéllal ellátott kereszt domborműve látszik. A kőlapot valamikor az 1950-es évek elején helyezték vissza az eredeti helyére, és ma itt, a Tihanyi altemplomban látható.

Az altemplom után átsétáltunk a történeti múzeumba. Itt interaktív kiállítás tekinthető meg. Itt láthattuk a monostor alapító oklevelének másolatát is. Az eredetit a Pannonhalmi Főapátság levéltárában őrzik. Érdekessége, hogy a latin szövegben magyar szavakat és

szókapcsolatokat lehet felfedezni. A kiállításon betekintést nyertünk a templom belső életébe is. A közösség 10 fős, és a Magyar Bencés Kongregáció önálló perjeliségeként működik. Előjárója Mihályi Norbert Jeromos perjel. A környék lelkipásztori feladatait az apátságban élő szerzetesek látják el. Lelki gyakorlatokat tartanak, konferenciákat, kulturális eseményeket szerveznek és rendeznek.

Sok mindent megtudtunk ezen a délutánon. Ágoston Atya rengeteg információt osztott meg velünk. Megkóstolhattuk az apátságban készült finomságokat is. Pl. levendulás üdítőt, gyógynövényes likőröket, és azt a fenséges pogácsát, amelyet talán én még életemben nem ettem.

Végül végig sétáltunk a modern képzőművészeti galérián is, ahol éppen kiállítás megnyitására készültek.

Hát, ha nem is dióhéjban, de ennyit szerettem volna elmesélni, hogy másnak is kedve szotyjanjon megnézni ezt a csodát. Csak bátorítani tudok mindenkit, hogy menjen Tihanyba, és látogassa meg az Apátságot! Ígérem, nem fog csalódnia! Főleg akkor, ha Ágoston Atya lesz az idegenvezetője. Mi nagyon jól éreztük magunkat. Megcsodáltuk még a kilátást, ami szemet gyönyörködtető onnan fentről. És, amit nem hagytunk ki: nagyon finom fagyival zártuk a kirándulásunkat.

E sorokkal, és ezúton is hálásan köszönjük Ágoston Atyának a szíves vendéglátást, a kedvességet és azt a sok ismeretet, amit megosztott velünk!

MJNÉ

Szövőház nyílt Balatonudvariban

Május 9-én átadták falunk új büszkeségét, a Szövőházat, melyet Szalontai-Wiktora Ramona és családja álmodott meg és hozott létre. A szívvel-lélekkel működtetett műhely nemcsak a hagyományokat ápolja, hanem tudást is ad tovább: Ramóna tanfolyamokat és szövőtaborokat is tart az érdeklődőknek.

A műhely korábban Balatonalmádiban működött, mostantól viszont Balatonudvariban folytatják az értéktéremtő munkát.

Az átadó ünnepség meghitt és emlékezetes pillanatai méltóképp tükrözték a ház szellemiségét. Megható beszédek hangzottak el, a hangulatot pedig a népzene nagykövete, Navratil Andrea csodás éneke tette teljessé, akit Legeza Márton kísért.

A rendezvényen jelen voltak a mesterek, tanítványok, a ház megálmodói és készítői, családtagjaik, valamint sokan a faluból, akik szívügyüknek érzik a hagyományörzést és a közösség értékeit.

Emellett egy villámkiállítás, „Az én Balatonom” címmel is bemutatásra került, amely a Balaton varázsát és szépségeit örökítette meg művészeti alkotásokban.

Ez a kezdeményezés nemcsak közösségi élményt ad, hanem kulturális örökségünket is gazdagítja.

Gratulálunk és sok sikert kívánunk!

KRISZTI

A balatonudvari szövőmadár új fészke – Igaz mese textilről és alázatról –

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy különleges madár, egy szövőmadár. A régi öregek úgy mesélték, hogy Afrikán kívül csak Ausztráliában és néhány távoli szigeten honos, de én ismerek egyet Balatonudvariban is. Ahogy az a szövőmadarakra jellemző, szép és művészi eszék épített, mely olyan erősen össze van szöve-fonva, hogy hosszú ideje ellenáll a külső erők megpróbáltatásainak. A mi madarunk nincs egyedül, új fészket társával együtt kezdte szőni, majd fiókáik is besegítettek a közös munkába.

A pénteki nap pedig azért volt különleges, mert elkészült egy újabb fészke, melybe alkotótársait várja Szalontai-Wiktora Ramóna, a mi szerény szövőmadarunk.

Az eseményen nem mint mesélő, hanem mint barát vettem részt, így nem az adatokra figyeltem, inkább a fészkekavató hangulatára, de azért igyekszem pontosan felidézni az eseményeket. A meghívás alapszöveg letételre szólt, de valójában egy kicsit többről volt itt szó. Egy alkotóműhely hivatalos felavatásáról, egy staféta átadásáról, egy több évtizedes pályafutás méltó végéről, közös örömről és a kultúra ünnepéről. Rami és Szasza (Szalontai Gábor) gyermekekkel, segítőkkel együtt olyan csoda helyet álmodtak meg és hoztak létre amely méltó hely lett Fodorné László Mária, Marika néni örökségének.

Egy ünnepen általában többen elmondják gondolataikat, kapcsolódásukat, és ez pénteken sem volt másként.

A sort Fábiánné Sáray Anna ((Pannónia Kulturális Központ és Könyvtár ny. igazgató) kezdte, aki intézményében, Balatonalmádiban évekig teret biztosított Marika néni szövőszekeinek és tudásának. Felidézte a zökkenőmentes közös

munkát és az alkotó művészi méltatásán kívül kiemelte azt a pedagógiai munkát és tudását, mely a nagy mesterek sajátja. Marika néni azon túl, hogy szakmájának kiválósága, – a sárközi szőttes nagyszonya – nagyszerű tanár is, aki szívvel-lélekkel adja át tudását a kíváncsi és szorgos kezű tanítványoknak.

Őt Dr. Gráf Imre (néprajzkutató, ny. múzeumi főtanácsos) követte, aki értékekről és a történetünk szereplőiről is szót ejtett. Úgy fogalmazott, hogy az egyik szeme sír a másik nevet, mivel az évtizedeken át, szülővárosában, Balatonalmádiban működő szövőműhely elköltözik, viszont olyan helyre kerül, amely méltó a hagyomány továbbvitelére.

Mivel a madarak énekelnek is, egy másik különleges baráti madár is részt vett a megnyitón, az énekes pacsirta szerepében, Navratil Andrea. A beszédek között az ő énekétől és Legeza Márton tekerőművész muzsikájától volt hangos az udvar. Hangjaik szokás szerint betöltötték a teret, de nekem személy szerint péntekről a legemlékezetesebb Andi tanmeséje volt. A három nő, avagy a rossz fonóleányból lett királyné. A mesei fordulatokon és az ízes székegy beszéden túl, a mimika és a gesztikuláció olyan hihetetlen élményt adott gyermeknek és felnőttnek egyaránt, amely még tovább emelte a esemény kulturális színvonalát.

Landgráf Katalin (textilművész, MMA rendes tagja) a szövésről, a szakma szépségéről, a hagyomány megőrzéséről és továbbadásáról is beszélt és méltatta a staféta átadóját és átvevőjét egyaránt.

Ezután a két főszereplő következett egymás után, de az ő beszédeiket nem választanám szét. A sor két szélén ültek, távol egymástól, keretes szerkezetet biztosítva a felszólalók-

nak, ennek ellenére nagyon közel éreztem őket egymáshoz. Mintha láthatatlan módon nem is saját kezeiket tördelték volna végig a megnyitón, hanem egymásét. Összekapaszkodva, együtt izgulva, mégis teljes bizonyosságban arról, hogy minden jól van. Amikor a mester és tanítvány egymásra talál az egy különös, áldott állapot. Marika néni tele örömmel, büszkeséggel és hálával állt a mikrofon mögé, hogy elmesélje, milyen volt alkotói-művészi pályája, és milyen volt „Ramika”, megismerkedésük kezdetén, majd később, közös terveik szövögetése közben.

Bevallom őszintén sem Marika nénit, sem az ő munkásságát nem ismertem korábban, mégis valahogy ismerősnek tűnt minden, talán pont Rami által, hasonlóságuk által. Ők ketten olyan összefonódásban vannak, ami a mai világunkban szinte ismeretlen, ráadásul a köszöntők során az is kiderült, hogy két hasonlóan szerény, alázatos, igényes és precíz ember találkozásából született meg az a kapocs, amely a közös munkához vezetett.

A Szövőház létrejötté számomra egy kétfelvonásos darab, melynek első felében a kapcsolódás, ismerkedés, tanulás kapta a főszerepet, a másodikban pedig a tervezés és az építkezés. Az első felvonás főszereplői Marika néni és Rami voltak, a második pedig Szasza és a kivitelezők, akiknek szintén köszönet járt kiváló munkájukért.

Ritka szerencse amikor a kultúra és a hagyományörzés anyagi támogatásra talál. Balatonudvariban a Szalontai-Wiktora családban ezt történt. Öröm volt részt venni a mester és a tanítvány ünnepén és megcsodálni a létrehozott letisztult és igényes alkotóműhelyt, melyben minden bizonnyal sokan fogják továbbszőni a hagyomány szárait sok-sok szeretettel.

Írta: Kostyák Borbála
Meseíró, újságíró és tanár

AMI AZ ELŐZŐBŐL KIMARADT

A Sör-kerttől Rómáig

Avagy, egy Római Vakáció története

Bizony régen találkoztunk már, eme újság hasábjain a Kedves Olvasókkal, ezért engedjék meg, hogy örömmel üdvözljük Önöket! Mivel olyan hosszú idő telt el legutóbbi élménybeszámolóink óta, ezért bizony komoly gondot okozott a megfelelő cím kiválasztása. Gondoltunk, az Ismét itt vagyunk, Újra itt a nagy csapat stb... frappáns címeken, de úgy gondoltuk, legjobban, ha visszatérünk a jól bevált kezdéshez.

Már az első (Párizs – Tours – Loire völgye) utunk után többen is felvetették, hogy szeretnék, ha Rómába is elmennénk. Az idő telt, számos szép utat szerveztünk, sok új útitársunk is lett, de a gondolat ott motoszkált a fejünkben, hogy: „Csak Párizs méltó Rómához, és csak Róma méltó Párizshoz”, ahogyan a két város testvérvárosi szerződésének nyitó mondatában is szerepel.

Nem akarjuk hosszasan untatni a kedves olvasókat, de ezt a Római kirándulást egy egész éves munka és adminisztráció előzte meg. Annak minden velejárójával...

Még végre elérkezett a várva, várt pillanat az indulás reggele!

1. nap, Ferrara és Lucrezia Borgia aranyló fűrtjei

Az indulás percei minden kiránduláson izgatottak. Rég nem látott útitársak üdvözlik egymást és várakozással szemlélik, vajon lesznek-e újak. Mivel az úti cél Róma volt, várható volt, hogy sokan csatlakoznak hozzánk, de hogy várólista lesz, arra igazán nem számítottunk. Rögtön az első új arc, és mindenki figyelmének első számú tárgya, maga az idegenvezető volt. Ezúttal ugyanis nem Gálffy Laci megszokott alakja és habitusa várta az utasokat, hanem a Zseppelin utazási iroda másik nagy tudású olasz szakos specialistája, Végh Lilla mosolygós arca fogadott bennünket. Mindig árulunk el egy-két kulisszatitkot, ezúttal is engedjék meg kedves olvasók, hogy megtegyük ezt. Lillát, maga Laci ajánlotta nekünk, mint az egyik legjobb (ha nem a legjobb) olasz idegenvezetőt. Azt is elmondta egyúttal, hogy mint ilyen, Lilla rendkívül elfoglalt szinte folyamatos váltásban visz csoportokat, szerte Olaszországban. A kissé kései dátum

is azért volt, mert ekkor tudott számunkra időt szakítani. Ezért, mi szervezők is az utazás előtt találkoztunk vele személyesen. Türelmes, segítőkés mindig derűs lényének köszönhető, hogy telefonon és e-mailben is tudtunk egyeztetni. Sokszor utazás alatt hívott bennünket és anyagi türelemmel hallgatta azon különleges kívánságainkat amelyekkel Gálffy Laci már jól ismert. Ezúton is

köszönet Neki!

A korai indulás ellenére, mindenki pontos volt vidám és érdeklődő. Az új utasaink is hamar felvették a ritmust köszönhetően annak, hogy nem teljesen ismeretlenként érkezett hozzánk senki sem. Mindenkinek akadt 1-1 ismerőse, akitől hallotta, milyen jók is ezek az utazások, fantasztikus a csapat és szeretnének hozzánk csatlakozni.

Rövidesen előkerültek az üdvözlő italok, a „de jó, hogy elindultunk” selfie-k és minden olyan volt mintha csak 1-2 napja utaztunk volna együtt utoljára. Lillát, mint „új arcot” mindenki kötelességének érezte etetni és itatni, nehogy egyedül érezze magát.

Ilyen jó hangulatban érkeztünk a kora esti órákban Ferrarai szálláshelyünkre. Egy tartalmas városnéző séta során sok élménnyel, szépséggel és új információval gazdagodtunk. A sétánk első állomása a Gyémánt palota volt. Ennek szikrázó szépsége rávetül az egész városra. A városnézés során érintettük az Este-család kastélyát és a város számtalan nevezetességét. A város leghíresebb úrnője Lucrezia Borgia, aki a kora leghíresebb szépsége volt olyannyira, hogy a Tagliatelle tésztát az ő aranyló fűrtjei ihlették.

Engedjenek meg, hogy megemlítsünk még egy kis érdekességet Ferrara kapcsán. A városban sétálva sokfelé találkoztunk az „illy café” cégével. A szívünknek különösen kedves információval lettünk gazdagabbak – nevezetesen, hogy az illy Café egy magyar üzletember, Illy Ferenc nevéhez fűződik, aki az első világháborút követően Olaszországból indult el találmányaival a világhírnév felé.

A séta után, mindenki örömmel konstataulta, hogy Advent első napjai révén egy óriási karácsonyi vásár vette kezdetét. Volt minden, ami szem-szájnak ingere, és sokan vállalkoztak is rá, hogy megkóstolják őket. Különösen a Lilla által ajánlott Bombardino-koktélt. Ami nem más, mint tojáslikőr és némi brandy, vagy Rum keveréke felmelegítve. És mint ilyen azonnal meg is tette a hatását, kipirult arccal, jókat nevetgélve vetették bele magukat útitársaink a vásárba. Akinek ez az ital túl édes volt az maradt a jó öreg Prosecónál. Így voltunk ezzel mi magunk is, kis időn belül jókora tömeget csalva magunk köré, melynek következtében az is megkóstolta, aki még soha életében nem ivott Prosecót. A vidám pillanatok megörökítésre is kerültek, maga az árus volt aki lefényképezett bennünket. Közben besötétedett, és a kivilágított

történelmi belvárosban Prosecót kortyolgatva méltán gondoltuk, hogy ennél szebb kedd este el sem tudnánk képzelni.

Az élmény-gazdag nap után még várt ránk a vacsora, ami finom volt különleges és olasz. De a fiatalság körében nem aratott osztatlan sikert. Gondoltuk ezt abból, hogy többekkel futottunk össze a közeli Mc'Donalds emeletén, Big-Mac Menüt majszolgotva. Pedig az igazán kuriózumnak számító kelkáposztalevélbe töltött, majd együtt átsütött marhagú, friss ropogós ciabattával igazán különleges és kényeztető volt. A vacsora után pedig még igazi olasz vörösbor is járt. Az előélt nem emeltük kis, hiszen az az olaszoknál minden esetben tészta, többnyire parad-

csomszósszal és raguval. Amivel sosem lehet betelni. Bár utóbbival egy-némely kedves férfi utastársunk már a 3. napon erőteljes vitába szállt és lázadozni kezdett, valamint egyre gyakrabban emlegették a jófajta hazai füstölteket. Mindenki nagyon jó kedvűen, élményekkel telve tért nyugovóra várakozással tekintve a következő nap a nagy élmény Róma irányába.

2. nap, A Napfivér-Holdnővér városában

Kicsit borongós reggelre ébredtünk, ami nem szegte kedvünket és kisvártatva az idő is megváltozott... Délelőtt már szakadó esőben buszoztunk Assisi felé. Ezen felbuzdulva mindenki úgy gondolta, hogy oszlassuk el a rossz időt, legalább is a hűvös-esős kora délelőttön ne is fázzunk meg. Előkerültek a jófajta házi nedűk és a keresztes hasú gömbölyű üvegesek. Mire Lilla félig aggódva, félig derűsen megkérdezte: „De hát, hogy fogunk így bemenni Assisibe?” Mire egyöntetűen vigyorogva megjegyeztük, hogy énekelve... Úgy látszott végül a reggeli imádság és Ágoston agya ráhatása sikeresnek bizonyult, mert célunkhoz érve az égiek megkegyelmeztek és némileg derűs idő fogadott bennünket, minek köszönhetően mindenki tudott szép képeket készíteni erről az igazán csodás városról. Csak Magáról Assisiről több oldalnyi cikket lehetne írni, ezért engedjék meg, hogy csak a lényegre szorítkozzunk.

Sétánkat a Napfivér, Holdnővér vezérfonala mentén tettük meg. Elsőként a Bazilika előtti teret néztük meg, ahol Ferenc levette ruháit, leszámolva ezzel a világi javakkal és Krisztus felé fordult. Ezután a három szintes Bazilikát tekintettük meg, ahol imádkozhattunk a Szent sírjánál. Láttuk a Szent Klára templomot, Klára sírját, valamint a helyet ahol Ferenc levágta Klára haját, ezzel a Ferences rend női testvérrendjévé fogadta, a Klarisszák rendjét megalapító Klárát.

Az idő itt pontot tett sétánk végére, vagy inkább felkiáltó jelet..... Ismét megnyíltak az ég csatornái és mindenki feliszkolta a buszra. A szerencsésebbeknek volt váltóruhája a buszon és meg tudták oldani az öltözést, a kevésbe szerencsések esernyő alatt a busz oldalsó csomagtartójának jótékony takarásában tehették meg ugyanezt.

Az időjárás ellenére mindenkiben kitörőhözhatatlan nyomott hagyott ez a csodás város, hiszen fantasztikus hangulata és pazar fekvése van.

Egy pici hiányérzetünk maradt, amin sajnos még az időjárás sem tudott volna segíteni. Assisi városának kisebb városrésze Santa Maria degli Angeli település. Ahol a Porziuncola kápolna található, melyet Szent Ferenc épített a saját kezével. Az érdekesség az, hogy a kápolnát úgy kell elképzelni, mint egy pici kis templomot, ami a Santa Maria degli

Angeli bazilikán belül helyezkedik el, a főhajóban, padokkal körülvéve. Elmondhatatlan érzés hozzá érni a falakhoz, amelyeken még a véső nyomokat is ki lehet venni, amivel Ferenc dolgozott. A bazilikán keresztül juthatunk a „Tövis nélküli rózsák kertjébe”, amely egy különösen szép legendáról kapta a nevét. A történet szerint, amikor Ferenc azt érezte, hogy szíve mélyén gyengéd érzéseket táplál Klára iránt kiment a kápolna melletti rózsák kertbe és meghempergett a virágok között. A rózsák tövisesei Ferenc testére tapadtak, azóta e helyen tövis nélkül nőnek a rózsák. Mindezt a csoport bánatára nem tudtuk megtekinteni, mivel a bazilika felújítás alatt állt.

Az időjárásnak köszönhetően, elmaradt a szabadidő, amelyet azonban senki nem bánt, hiszen így előbb el tudtunk indulni szálláshelyünkre, amely Róma mellett található, így már mindenkit megcsaphatott az Örök Város szele.

Nekünk fontos dolgunk volt, hiszen kirándulásunk következő napjának volt egy rejtett igazi célja is... Azt gondolom, nem árulunk el nagy titkot a Kedves Olvasóknak, azzal, ha elmeséljük, utazott velünk két szép kerek házassági évforduló ünneplő kedves házaspár. Kezdetek óta a leglelkesebb törzs utasaink – Meilinger Géza és Meilinger Gézané (mindannyiunk Maresza), valamint Nagy – Szabó Gábor Lajos és Nagy – Szabó Gábor Lajosné (Kedves volt mosolygós anyakönyvezetőnk Éva)... Nem túlzás azt állítani, hogy hónapok, sőt hosszú hónapok óta készültünk egy meglepetéssel erre a jeles alkalomra. Most pedig be kellett ehhez vásárolni. A meglepetést másnap, a kora délelőtti órákra terveztük – meglepő és megható dolgok egyaránt szerepet kaptak benne. Emiatt már nagyon izgultunk és rövidesen a Kedves Olvasó is megérti miért.

Vacsoránk az elmaradhatatlan pasta, paradicsomos húsos raguval, majd sült csirke bazsalikomos-olivaolajos salátával. Ezután mindenki nagyon korán nyugovóra tért, hiszen korán reggel indultunk RÓMÁBA, igen így... Csupa nagybetűvel.

3. nap, Szívmelengető pillanatok Rómában

A reggeli indulásnál megspóroltuk a dulakodást a reggeli zsemlékért (erre még a következő nap visszatérünk), az idegtépő hadakozást a kínaiakkal a kávéfőző automatánál (Ilyenkor adjon mindenki hálát az égnek, aki nem kávézik). Ez annak volt köszönhető, hogy legkésőbb hét órákor már indulnunk kellett, hiszen oda kellett érniünk a Szent Péter Bazilikába a reggel nyolc órai magyar nyelvű misére.

Itt el kell mondani, hogy magyar nyelvű szentmise csak keddi napokon van a Szent Péter bazilika magyar kápolnájában. Vértessaljai László atya a Balatonudvari és Főve-

nyes-i hívek iránti barátságának és szeretetének köszönhetően, külön engedélyt szerzett, hogy ezen a csütörtök reggelen a mi csoportunknak celebrálhassanak misét Ágoston atyával.

Nem kis izgalommal ültünk be a kápolnába, hiszen a reggeli csúcsgyűlésben megkértük picit a dugó miatt. Sietve átvágtunk a Szent Péter téren, hónunk alatt szorongatva a Laci atyának szánt hazai finomságokból álló kis csomagot-sajnálatos módon megfedelve arról az egyszerű szabályról, hogy a Szent Péter bazilikába nem szabad üveget bevinni. Magyarok vagyunk – nyilvánvaló, hogy volt benne üveg. Több is... Ám a Gondviselés ezúttal is a segítségünkre sietett, mert egyszer csak, a tőle megszokott kedves mosolyával Laci atya robogott el kis csapatunk mellett, vidáman integetve. Megragadván az alkalmat, hogy őt úgysem ellenőrzik a Carabinieri-k, gyorsan átadtuk az otthoni csemegéket, amit sajnáltunk volna visszavinni. Menet közben megcsodáltuk a Tér karácsonyfáját, ami csak arra várt, hogy csillogóan feldíszítve várja a szentestét, majd kifulladásra (és izgulva, nehogy a táskánkban maradt bicskát kimutassa az átvilágító kapu) vártuk Ágoston atyát és Laci atyát, hogy együtt lemehezzünk a kápolnába.

Annak ellenére, hogy sietősen, pihegve esztünk be a mise színhelyére, abban a pillanatban, ahogy beértünk és leültünk, mintha megállt volna az idő és megszűnt minden baj. Kisimultak a kialvatlan ráncok, béke lett úrrá mindenkin.

A megilletődöttségünket csak fokozta, hogy útban a Magyar kápolna felé Szent II. János Pál, és maga Szent Péter Apostol sírja előtt mentünk el.

Aki mindezt át tudja élni, azt hiszem, nem kell magyarázni, milyen érzés volt ott felol-

vasni, és egy kántornak a pápai himnuszt énekelni szinte közvetlenül az első pápa sírja mellett. A mise szoros időbeosztás szerint folyt, mivel picit késve kezdtük, mi a meglepetés szervezői, végig attól féltünk, hogy magára a meglepetésre nem lesz idő. Aztán egyszer csak eljött a várva várt pillanat és Ágoston atya megjelent a hóna alatt két díszes mappával. Itt mi már előre törölgettük a könnyeinket. Hát még amikor az atya hívta ki a két jubiláló házaspárt, akik mit sem sejtve, tanácstalanul egymásra nézve, megilletődve sétáltak ki az oltárhoz. Lehet, hogy a kívülről egy nagyon szép ünnepélyes házastársi eskü megújítása és egy gyönyörű egyházi áldás a házasságukra a Szent Péter bazilikában, de hogy valójában mi játszódott le legfeljebb Mareszékban és Évákban, amikor felidéztek magukban az elmúlt 50 év jóban rosszban pillanatait, azt csak Ők tudják---és picit talán azok akik ismerik őket. Nem tudom hány fénykép sikerülhetett tökéletesen, hiszen mindenkinek a keze remegett a sírástól. Mindenesetre, visszagondolva, és a fotókat visszanezve, többünkben is felmerült az a kérdés, hogy vajon hány házaspár mondhatja el magáról, hogy az 50. házassági évfordulójukon a Szent Péter Bazilikában kapnak egyházi áldást a házasságukra? A kérdés persze költői... De zárójelben, a válaszlehetőségek közt szerepel, hogy talán az, akiket ennyien szeretnek és egy szerető közösség kezdetek óta aktív részesei.

Ezután egy igazi élmény idegenvezetésben lehetett részünk Laci atya jóvoltából. Aki ismeri, Őt az el tudja képzelni, aki nem annak csak javasolni tudjuk, hogy tekintse meg egyszer a Fövenyes-i kápolnában. Tátott szájjal hallgattuk és észre sem vettük, hogy elrepült a másfél óra, ami alatt olyan személyes történeteket is megosztott velünk, mint például amikor ministrált a ma már Szent II János Pál pápa által celebrált pápai szentmisén. A történetek egyszerre voltak mulatságosak, meghatóak és a tények ismeretében ma már szinte borzongatóak. Újabb megható pillanat volt az is, amikor Laci atya (aki ministrált II. János Pál pápának, személyes ismerőse volt XVI. Benedek pápa, a vatikáni magyar rádió vezetője) elmondta, hogy mennyire izgult, hogy jönnek, és személyesen Őhozza jönnek a Balatonudvari hívek! Sőt! Édesanyja – drága Vértessaljai Marika néni kérte, hogy este mindenképpen beszéljenek majd és az atya mesélje el, milyen volt ez a nap... Ugye milyen más jelentőséggel bírnak dolgok egy bizonyos idő után? Vagy nem is az idő, a körülmények teszik különlegessé a történeteket? A fene se tudja. Mindenesetre nem idegenvezetés volt ez, hanem élménytúra, aminek a végén az adrenalin-töltöttől nem tudtuk, hogy sírjunk, vagy szárnyak nélkül felroppanjunk a bazilika kupolájába... Mindkettőre sor került, annyit elárulhatok, bár az utóbbira lift segítségével...

A nap hátralévő részében számtalan izgalmas látnivaló várt ránk, és bizony egy jó kis tartalmas séta állt előttünk. Elsétáltunk az Angyalvár felé – itt már néhányan kezdtünk megszomjazni, vagy legalábbis valami frissítőre vágytunk –. Ezért az egyik utcai árustól isteni jégbehűtött Proseccóval felszerelve folytattuk utunkat, Lilla rosszálló fejcsóválása mellett. Ő ugyanis keményen elhatárolódott az utcai bódéktól való vásárlástól.

Voltunk a Navona téren, megcsodáltuk a 4 folyó szökőkútját, megnéztük a Phanteont, benne Raffaello sírját és elhitetlenkedtünk azon, hogy tényleg lyukas a teteje. Lilla pedig, a 422. kérdésre is angyali türelemmel mosolyogva válaszolta, hogy „Igen akkor tényleg beesik az eső...”

Nekünk szervezőknek még mindig akadt egy kis izgulni valónk, ha még emlékszik a Kedves Olvasó az előző napi bevásárlásra... Most már elárulhatjuk esküvőhöz egy lakodalom is dukál. Legalábbis egy jófajta állófogadás. Készültünk mindennel, ami szem szájnak ingere: olasz sajtok tömkelege, olajbogyók, prosciuto, mordadella, lambrusco és az elmaradhatatlan Prosecco. Lehet, hogy voltak Olasz vörösborok is... a fene tudja. Hát még, ha mindehhez azt is elmeséljük, hogy ezeket a kivilágított, Falakon Kívüli Szent Pál bazilika melletti parkban szervíroztuk egy kiszuperált retró kemping asztalon az autóbusz mellett... Csendben megjegyzem, ez volt az egyik nagy álmom, hogy láthatom a Szent Pál Bazilikát... Bár én legalább beszaladtam. Másik két szerző társam csak a mosdóig jutott el. De megérte, mindenki nagyon jól érezte magát. Néhány szem grissini kivételével minden elfogyott, és ahogy az útitársak mondták erre érdemes volt várni. Gyönyörű este, kivilágított Szent Pál Székesegyház, Róma finom falatok, finom italok, mindannyian együtt. Mi kell még?

Ez az érzés futott át rajtunk is mikor felszálltunk a buszra, hiszen erre a napra készültünk hónapok óta! Szervekedtünk, titkolóztunk. Egyszerre volt felemelő érzés, hogy ennyire jól sikerült és most vége van, ez meg olyan fura volt.

Visszaérve a szállodába a fiúk igyekeztek jó képet vágni a szokásos pastához, bár az állófogadás után mindenki tele volt élménnyel, endorfinnal, mozzarelával, Proseccóval. Igazából ambrózia is lehetett volna a vacsora, igazán senki nem volt éhes. Éppen ezen tanakodtunk (ki magában, ki hangosan). Mikor a két ünnepelt feleség, Maresz és Éva kiálltak és megköszönték ezt a szép napot, a sok szeretetet – és ezúttal, a nap folyamán már többszer hatódtunk meg mindannyian. Végül minden asztalnak rendeltek egy üveg finom olasz bort, mintegy megkoronázva az egész napot.

Volt, aki elcsigázva fel ment a szobájába, mert szép csendben szeretne volna rendez-

getni magában az élményeket. Néhány viszont még együtt szeretnénk volna átélni a nap gyönyörű pillanatait.

4. nap, „Egy Örült (gyors) Római Vakáció”...

Ezen a reggelen már nem menekülhettünk a kínai megszállás elől... Már többször szemléltettük, hogy működik a reggeli kínaiéknál (virslit, rántotta, az egész tetejére öntetnek egy kis lekvárt, majd pirított bacon édes kaláccsal megspékelve). Na most – ezen a reggelen – sem volt ez másképp, kiegészülve azzal, hogy a cibatta és a zsemle is elfogyott, a kávéfőző meg kifogyott. Éppen reggeli szíverősítőnket fogyasztottuk, a reggeliző egy félreeső szegletében (ahol kevéssé voltunk szívesen látott vendégek) mikor a kávé hiányától felháborodott útitársaink léptek oda hozzánk segítséget kérve, hogy mi lesz most... A megoldás tálcán kínálkozott – mi pedig büszkén feszítettünk, hogy ezt a problémát is sikerült megoldani! Ugyanis találtunk egy kávéfőzőt a sarokban –, mégpedig a függöny jótékony takarásában, ahová száműztek bennünket... Capuccinót főzött, koffein mentes kávé, még moccacinót is ihattunk belőle. Egyetlen sötét folt volt az ügyben, hogy ez a személyzet kávéfőzője volt. Ha a csúnya szavakat kihagyjuk, abból amivel elzavartak bennünket, akkor nem mondtak semmit... De azért előtte még mindenki jól bekávézott.

Az izgalmas kezdet után egy kis technikai szünet következett, picit később tudtunk indulni, mint terveztük. Mindenkinek bőven jutott ideje a piperézkedésre, outfit-jének átgondolására, meg minden olyasmire, amire egy római vakációhoz szükség van ... lévén mégiscsak a Spanyol lépcsőhöz, a Trévi-kúthoz, a Viktor Emanuel emlékműhöz és Colosseumhoz megyünk. Megint elárulunk egy titkot, nemcsak a női útitársak figyeltek a sikkes megjelenésre, hanem a fiúk is. Rájuk viszont sajnós, a csajok nem figyeltek eléggé, egymást dicsérgették nagyon bőszen, kihagyva ebből a körből a pasikat. Volt, aki ezt nehezményezte is, és ennek hangot is adott: „Csajok, engem meg sem dicsértek milyen csini vagyok?...”, mire megszólalt egy jól ismert dörmögő hang a háttérből (tudják, aki ritkán szól, de akkor jókor és jót) „Csini vagy Laci!”. Attila megállapítását, harsány kacaj kísérte.

Mire sikerült elindulni, összekészülni, addigra az időjárás a szeszélyesebbik arcát kezdte mutatni. Vagy 23 fok volt és ragyogó napsütés, vagy 12 fok szélviharral és esővel. Mire a mindenki által az egyik legjobban várt helyszínre a Trévi kúthoz értünk, ez utóbbi történt, nyakunkba zúdult egy jókora égi áldás... Szó szerint. Az eső elől bemenekültünk a téren álló kis templomba, ahol éppen egy

gyönyörű szertartás zajlott, aminek akarva, akaratlanul is a részesei lehettünk. A szertartás végeztével pedig kilépe a templomból, a Trévi kutat újra teljes pompájában ragyogó azürkék égbolt mellett csodálhattuk meg.

Innen a Corso felé vettük az irányt – érintve a Tasterere negyedét. Persze jó magyar szokás szerint, az indulás utáni első órát követően, már néhányunknál jelentkezett az a bizonyos sürgető érzés, amikor kikívánczik a reggeli, meg a reggelit megelőző ráhangolódo aperitif... Szóval mosdóra volt szükség-de nagyon. És az ahogy ilyenkor lenni szokott, ha már mosdó, akkor illik ugye fogyasztani is valamit, mert tök hülyén néz ki, hogy csak odadobunk a pultra 2 Eurót, befutunk, meg ki és kész... Üriember ilyen nem csinál-fogyaszt és utána használja a mosdót. Szóval elég az hozzá, hogy helyes kis csapat gyűlt össze a Trévi kút közelében található kis trattoriában, és ha már ott voltunk akkor megkóstoltuk a helyi grappát – de kizárólag azért, hogy a jófajta hazaiával össze tudjuk hasonlítani...

Pont ebéidőben értünk a Velence térhez, ami az igazi olasz filmeknek szolgál remek háttérként – mindig itt köröznék az autók, a vespák, amin ülve a főhős nő haját csak azért nem fújja szél, mert egy sikkes olasz kendővel van átkötve. Szóval itt fogyasztottuk el ebédünket, várva az indulás pillanatát, amikor is folytatjuk Róma közös felfedezését. Immáron, helyi idegenvezetővel.

Többnyire, kétfajta helyi idegenvezető típus ismeretes: a cuki, akit mindenki imád és hallgatná napestig, meg a tudálékos, akit le se lehet lőni. Persze általában a második szokott ráérni, ha megyünk. Nyilván... ismerős gondolom az érzés, amikor az első fél órában még tök lelkesen hallgatjuk a több ezer éves kövekről szóló történeteket, nézegetjük és adjuk körbe, az ilyen-meg olyan császár palotájának alaprajzait bemutató fénymásolatokat tartalmazó több kilós dossziét, de azért a lelkesedés alábbhagy-úgy 2 óra hossza után már leülnénk, éhesek vagyunk, kezdünk fájni... De csak nem marad abba az információcunami... Hát, újra el fogunk árulni egy nagy titkot-bizony-bizony néhány renitens utas meglógott a hosszúra nyúlt történelem óráról és átszökött a néhány sarokkal odébb található metro kijáratához, ahol isteni finom és brutál nagy fánkokat lehet kapni! Meg persze kisüveges Proseccot.

A cukorlöketől felélénkülve, a Colosseum érintésével tovább folytattuk sétánkat-a Szent Péter Bilincsei templom felé. Itt egy kis érdekességet szeretnénk megemlíteni, a templomban található Michelangelo híres Mózes szobra. Mózes fején kis szarvacskák láthatók-ezek egy hibás Biblia fordításban eredően kerültek oda-ugyanis glória helyett szarvat írt a szöveg, amiből Michelangelo dolgozott. A térdén pedig egy kisebb sérülést

figyelhetünk meg, ugyanis, amikor elkészült a mű-a mester odaállt a szobor elé és felszólította – „Mózes szólalj meg!” – Mivel Mózes nem szólal meg, Michelangelo hozzávágta a kalapácsát, a szoborból pedig letört egy darab. És ezt még mindig látni...Láttuk még az egybefűzött bilincseket, melyeket az angyal kötött egygé, amikor Szent Pétert kiszabadította római börtönéből. (Csendben jegyzem meg, hogy fenti információkkal nem a jelen kirándulás alkalmával gazdagodtunk, ezek még jóval korábról származnak). No itt már kezdett ránk sötétedni, a hátralévő két célponthoz (Lateráni Bazilika és Szent Lép-cső) vezető metro vonal pedig piszok messze volt. Ezért egy örült gyors sétagaloppal (kb 3 km) még épp a zárás előtt elcsíptük a Lateráni Bazilikát. A helyzet az, hogy ezen a ponton Ágoston atya átvette az irányítást-nevezetesen magához ragadta a mikrofont és a szükséges információkkal ellátva bennünket, megmutatta a trónt, ahol Ferenc pápát 12 évvel ezelőtt beiktatták. Most már igazán különleges jelentőséggel bír ez a hely, bár az igazsághoz tartozik, hogy akkor is igencsak megborzongatott a varázsa.

Sajnos a Szent Lép-csőt nem sikerült megnézni, de azzal a boldog tudattal szálltunk fel a buszunkra, hogy legalább van miért visszatérni Rómába! Egy gyönyörűenivilágított esti fényekben fürdőző várost nézünk meg a buszról, majd a szálláshelyünkre érkeztünk. Elfogyasztottunk vacsoránkat, az elmaradhatatlan szószos tésztát, amit egyébként olyanynyira bőkezűen mértek a pincérek, hogy a tésztás tálat annyiszor vitték körbe az asztalok körül, ahányszor csak kértünk belőle. Sült husi, panna cotta és egy kis leeresztő beszélgetés még vacsora után, kiértékelve a nap eseményeit. Senkit sem kellett ringatni az biztos. Sőt, talán a lépésszámláló is kialakadt, a későbbiekre nézve egy teljesíthetetlen rekordot felállítva...

5. és 6. nap, San Marino, a hegyre épült csoda... és a hazafelé felé út.

Igen, Kedves Olvasók, San Marino egy csodahely... tele mini kanyargós utcácskákkal, óriási emelkedőkkel, hatalmas áruválasztékkal és rendkívül kedves emberekkel.

Az Olaszország által körülölelt miniállamot egy kőfaragó remete Szent Marinus alapította, aki a Titán hegyen épített egy kolostort. A mai San Marino parlamentjét a Nagytanács alkotja, ennek tagjai közül választanak fél évente két régenskapitányt – ez talán kövendő példa lenne néhány ország számára... Megnéztük a Parlament aprócska, de gyönyörű épületét és tettünk egy sétát a hangulatos utcákban, majd hosszabb szabadidő következett. Persze azzal ugyebár mindenki tisztában van, hogy egy ilyesforma kiránduláson, mit is jelent a szabadidő... Először is,

az ember lánya elrohan megvenni azt a cuki rucit, táskát, parfümöt, fülbevalót, sálát, egyéb nélkülözhetetlen bizgentyűt, amit még a közös séta alatt kiszúrt, de idő hiányában nem tudott beugrani érte a boltba, de majd most igen! Meg persze még az elmaradt ajándékokat az otthoniaknak, meg azt sok vackot, ami csak úgy mert akciós, meg itteni és csak úgy a karunkba szaladt – ugye?? Közben az emberfia meg már éheznek és unja a sok üzletbe való kujtorgást és már nagyon enne valamit. Valamit, de nem tésztát és nem pizzát... Na ezeknek a fiúknak szerencsájük volt, mert Ágoston atyának volt egy remek tippje, ahol a jófajta magyar ételekhez szokott gyomor ezúttal kielégítően belakmározhatott... na ők elmentek ebédelni, a többiek pedig bevásárló körútra indultak. A legelső három percben persze, amit leszálltunk a buszról, részünk lehetett egy likőrköstölőben, amit egy rögtönzött rapid-vásárlás követett. Ismerős gondolom a Kedves Olvasóknak a téma – bepréselődünk e zsebkendőnyi üzletbe-szemfényesek az első sorba – aztán a sokadik kis kupa után mindegyikből vinnénk haza: a nemzeti színű szalaggal átkötött színes tésztából, a citromos sószóróból, pisztáciás sütiből, az Olaszország térképet mintázó konyharuhából is, az öt euróért kapható tök eredeti parfümből (amin csak azért nincs rajta eredeti címke, mert azt nem szabad rátenni ugye-aztán persze otthon kiderül, hogy wc spray-nek lesz jó...) próbáltuk szolidan biztatni a csapatot, hogy van meg feljebb is üzlet, másféle választékkal, olcsóbb árakkal, magyarul beszélő tulajdonossal, de ha a vásárlási láz felüti a fejét, akkor kövön nem marad... Mindegy, a csapat kitarthatóbb magja feljebb sétált a buszmegállóból velünk, az éhesebbje elment Ágoston atyával ebédelni, a legkitartóbbja pedig egészen a hegytetőig merészkedett, ugyanis ott rejlettek az kincsek – a börtásákás árusok!!

Volt ott minden kérem szépen – a magyar üzletben akciós literes italok, nagy kiszerelesű olíva olaj és boggyó, méteres tábláscsoki, kilós bon-bon... Aki meglátott bennünket kishján sírva fakadt, hogy miről is maradt le. Mindegy is, utána még a sok batyuval, hónunk alatt a méteres csokival célba kellett venni a csúcst – az álomtászáért. Márpedig azért mindent...

Minden megvolt – óriás Nutella, Prosecco válogatás, fakanálkészlet, tésztamintás kötény, álomtáska, öteurós parfüm, már csak fel kellett címkézni az irdatlan sok batyut és betuszkolni a csomagtartóba, meg izgulni, hogy aztán meg is legyen, fel lehetett szállni a buszra. Persze erre a sok izgalomra, és a sikeres beruházásokra még kellett inni egy áldomást a parkolóban, aztán indulás az utolsó szálláshelyünk felé, ahonnan már igazán hazafelé vesszük az irányt. Már épp indultunk volna, amikor Lilla szólott, hogy a

legutolsó üzletben marad az egyikünk telefonja. Kivert a víz, szaladtunk, mint az őrült, nyomunkban Ágoston atyával, testületileg Lillával együtt öten, mire kiderült, hogy az atya félve, csendesen megjegyezte, hogy anyukájának szeretett volna parfümöt venni ajándékba. Ezért volt a csel! Hogy segítsünk kiválasztani. Persze nem az öt eurós kínálatból... Hosszas tanakodás, szolgálat után, megszületett a döntés egy igazán elegáns és kifinomult illat formájában, természetesen hűek maradván a talán legismertebb olasz márkához.

Szóval minden megvolt, indulhattunk.

Az utolsó nap még egy igazi kis csemegét tartogattott számunkra – Duino kastélyát.

A szálláshelyünkre érve örömmel tapasztaltuk, hogy a szálloda egy bevásárlóközpont mellett található, így ha valakiben még mindig nem sikerült kioltani a vásárlási lázat itt pótolhatta. Mint kiderült eléggé sokan voltak/tunk ezzel így. Nem volt olyan szoba akinek az egyik fele ne hagyta volna ott a szobatársát a csomagokkal, hogy Ő majd bejelentkezik (lévén csak 20 perc volt a bolt zárásáig), és ne rohant volna át még 2-3 panneltet venni. Biztos ami biztos jusson a rokonságból, barátoknak, szomszédoknak, kollégáknak a tradicionális olasz édességből. Különben is piztáciás – valamint citromos töltelikeset még nem vettünk. A hátramara-dottak kifáradva a csomagok felcipelésétől célba vették az ital automatát melyet menet közben fedeztek fel a bejáratnál szemben. Így mire a vásárló csapat visszaért a nagy futástól kiizzadva pannetonékkal megpakolva, már koktélt kortyolgatva várták őket az ebédlő előtt. (az automatával ugyanis koktélt lehetett keverni magunknak).

Vacsora után ezúttal nem volt hosszas diskurálás, mindenki frissen szerzett kincseit és élményeit rendezgetve vonult vissza a szobájába sebeket nyalogatni, lévén holnap már tényleg haza megyünk.

Reggeli közben is győzködtük, magunkat és egymást, hogy ugye mindenütt jó, de a legjobb otthon. De azért Róma mégis csak Róma... és pár napja még a kivilágított esti városban kortyoltuk a prosecot, Mareszékat és Éváékat köszöntve. Igaz, hogy most pedig élményekkel telve nézünk a haza-út elé. Különben is még hátra van Duino kastélya, meg lassan itt a karácsony. Ezen gondolatoktól kicsit megnyugodva, de korántsem akkorákat nevetgélve, mint az elmúlt napokban, szálltunk fel a buszra, hiszen a sofőrjeink már úgy rakták be a csomagokat a buszba, hogy ki hol fog leszállni.

Rengeteg élménnyel a szívünkben, viszonylag csendesen buszoztunk Duino-irányába. Duino egy üdülő-város amely Trieszt karszt-szikláin helyezkedik el páratlan panorámát adva ezzel a kisvárosnak. A település ékköve maga a kastély, amelynek érdekessé-

ge, hogy több mint 400 éve a Thurm und Taxis, vagy ahogy az olaszok mondják a Della Torre Tasso, család birtokában van és a mai napig lakott. Az egyik része múzeumként működik a másik részében a nemesi család lakik.

A kastélyt szépen felújított és berendezett termei és páratlan panorámája teszi egyedivé. Koronaként emelkedik a sziklaszirt tetején és méltóságteljesen tekint az adriai tengerre. Az idegenvezetés után még volt egy kicsi szabadidő, hiszen itt még igazi olasz suvenirokat lehetett vásárolni, ha valakinek esetleg még mindig ki maradt volna valami. Az elmaradhatatlan hűtőmagnek mellett (Velence, valamint Murano és Burano közelsége miatt) igazi üveg ékszereket, medálokat, karórákat is lehetett vásárolni. Aki viszont nem akart pénzt kiadni itteni ajándékokra nagy örömmel rohamozta meg a sövényt, amelyet babérbokorból alakítottak ki. Lelkesen tervezte mindenki, hogy milyen finom is lesz ez az ünnepi, karácsonyi húslevesbe.

Felszállva a buszra megkezdttük utunkat kishazánk felé. Egyre nagyobb lett a mozgás, mindenki talált a táskájában valamit amit nem akart hazavinni, akár étel, akár ital formájában, valamint egyre gyakoribbak lettek a „Lillácska tudjuk-e már hány órára vagyunk Balatonfüreden” kérdések, kisebb, nagyobb lelkesedéssel.

Ahogy nyeltük a kilométereket egyre meszebb kerültünk térben Rómához, a szívünkben viszont egyre közelebb, ahogy a többiekkel az élményeket elevenítettük fel. Hiszen Róma nem véletlenül az Örök Város. Mindenkit megfog a varázsa. Itt a több ezer éves emlékek és a lüktető 21. századi infrastruktúra jól megfér egymással. Egy közel

3 millió fős világvárosról beszélünk, ami ennek ellenére ember léptékű és már második alkalommal úgy érzi az ember mintha ismerné a belvárosi utcákat mint a tenyerét. Aki egyszer járr ott beveszi magát a bőre alá és nem engedi.

Mindegyik közös utunk egy örök emlék ami kis csapatunkat egyre és egyre jobban összekovácsoolja. Nagy örömünkre szolgál, hogy az általunk szervezett kirándulásoknak törzsutasaink jó híret viszik és mindig vannak új jelentkezők akik ahogy ők mondják: „Mindenképpen szeretnének velünk jönni kirándulni, mindegy hogy hová, mert annyi szépet hallottak ezekről az utakról és szeretnének a MI csapathoz csatlakozni.” – Itt szeretnénk megragadni az alkalmat és köszönetet mondani a Tihanyi Bencés Apátságnak, külön kiemelve Mihályi Norbert Jeromos Perjel Urat, Barkó Gábor Ágostont, a mi Ágoston atyánkat, a támogatásért, lelki vezetésért, barátságért, hogy mindig mellettünk állnak és segítő kezet nyújtanak ezekhez a szép Zarándok Utakhoz! Igen ezért érdemes csinálni. Szabadidőnket, sokszor egész estéket rászánni, adminisztrálni, irodával, idegenvezetővel egyeztetni este fél tízkor is még, egyéni kívánságokat figyelembe venni (hol szeretek ülni, ki mellett legyen a szobánk, stb...) Mindez azonban semmit sem érne Nélkületek Kedves Utitársaink, a Ti lelkesedésetek, fegyelmetek, vidámságotok nélkül! Köszönjük a bizalmat és már most várjuk a következő utunkat, ami 2025. 10. 01-én indul Prága irányába.

MÉSZÁROS ZSUZSA

SZABÓ LÁSZLÓ

SZABÓ-MÉSZÁROS KATALIN

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Összefoglaló

A képviselőtestületi ülések nyilvánosak, a meghívók és a jegyzőkönyvek is felkerülnek a honlapra. Egy rövid összefoglaló az elmúlt hónapokról és a folyamatban levő ügyekről:

2025. tavaszára elkészült a megújult **Születéspark**. A tájépítész terveinek megfelelően a hinta áthelyezésre került, hogy a játszótéri elemek egymáshoz közelebb legyenek; több pad, asztal és biodiverz évelőágyás került kialakításra, remélhetően mindenki örömére. Kérjük, vigyázzunk közösen a park rendjére és tisztaságára!

A **temető** körbekerítésére is sor kerül június végéig. A vadak elleni védelem érdekében 2 oldalról vadháló kerítés lesz, a bicikliút felől a drótháló kerítés újul meg. A műemléktemető felőli oldal nem keríthető be, csak természetes sövényvel választható el. Tavaly Meilinger Gézáék felajánlásának, néhány önkéntes és az önkormányzati dolgozók munkájának köszönhetően ültetésre került egy mályvasor, ami a folyamatos karbantartásnak köszönhetően szépen nő.

A bicikliút felőli, funkció nélküli kapu megszüntetésre, az összkép és a munkavégzés könynyítésére a hulladéktároló áthelyezésre kerül. Reméljük, hogy így nemcsak az előírásoknak felelünk meg, hanem a vadak kegyeletsértő viselkedése is kivédhető.

A műemléktemetőben egy pályázatnak köszönhetően anyagi támogatást kapott az önkormányzat a 11 legrosszabb állapotú **sírkő restaurálására**. A munkálatok májusban kezdődnek és várhatóan szeptember végén fejeződnek be. A 11 kő restaurálása több lépcsőben történik, ennek során egyszerre 3-4 kő elszállítása történik meg az összes szükségesség engedély és dokumentáció vezetése mellett, majd ezek visszahelyezése után kerül sor a következő kövekre.

Az **önkormányzat hivatali épületére** megnyert pályázatot a képviselőtestület egyhangú döntéssel visszaadta. A pályázattal 2022-ben 75

millió forintot nyert az önkormányzat az épület energetikai felújítására. A jelenlegi testület 2024. őszi beiktatásáig a villanyhálózat-bővítése történt meg bizonyos mértékben, valamint rendelkezésünkre álltak a pályázat lebonyolításához szükséges műszaki tervek. Más lépés nem történt a kivitelezés sikere érdekében. Az előbb említett munkákra kb. 10 millió forintot költöttek. A pályázat kivitelezésének határideje 2025. március 31. lett volna, amire még kérhetünk volna további haladékat.

A műszaki tartalmat és az épület jelenlegi állapotát áttekintve, számos szakemberrel konzultálva, a jelenlegi piaci árakat figyelembe véve igyekeztünk a falu szempontjából a legmegfelelőbb döntést hozni amellet, hogy tudjuk, hogy jellemzően nem jó választás egy megnyert pályázatot visszaadni, hiszen ez ronthatja a jövőbeli pályázatok nyeresi esélyeit.

A döntésünk legfontosabb szempontjai a következők voltak:

- a pályázatban vállalt napelemre vonatkozó feltételeket a hálózat bővítésének korlátozása és a visszatáplálás lehetőségének megszüntetése (legalább 2027-ig) miatt eleve csak korlátozottan tudtuk volna teljesíteni. (Ez jelenleg a támogatási összeg mértékét is csökkentette volna.)

- a pályázat során a pályázati kiírásnak való megfelelés került előtérbe a helyszín adottságai és a hivatal szükségletei helyett. Pár példa:

- tervezték napelemet, de valamiért csak a pályázat megnyerése után vált világossá, hogy ehhez a palával fedett tetőt is cserélni kellene. Tartószerkezeti és statikai felmérés nem készült, és nem lett vizsgálva, hogy a falak elbírnák-e az új tető, a cserép és a napelemek súlyát.

- az energetikai megfeleléshez hőszivattyús fűtést tervezték, ami nagy felületen valóban hatékony, de mivel az épületnek alapja

sincs, ahova a padlófűtést tenni lehetett volna, így radiátorokkal tervezték a fűtést, ami nem hatékony megoldás.

- a tetőtérben később kialakítandó lakrésszel tervezték, de ehhez sem a tetőt nem tervezték megemelni, sem a rossz állapotban levő födémeket nem tervezték cserélni. (utóbbi biztonsági és hőszigetelési problémákat is felvet.)

- a pályázati anyagban és a költségtervezésben az energetikai szempontokon túl sehol nem jelentek meg egyéb munkálatok, még olyan egyszerű dolgokra vonatkozóan sem, hogy a villanyvezetékek teljes cseréje után a falat glettelni és festeni kellene.

- a meglevő tervekben nem szerepelt az épület belső átalakítása, pedig a belmagasság és a kihasználatlan helyiségek fűtése nem kis költség.

- pályázatban vállalt feladatok, azaz a hőszivattyús fűtés, a külső szigetelés, a villanyvezetékek és nyílászárók teljes cseréje és a napelem-rendszer kialakítása; valamint az ezekhez közvetlenül kapcsolódó költségek (új tető, belső festés, stb.) a műszaki tervek alapján a jelenlegi árakon 180-200 millió forintot jelentettek volna. Így a kapott információk szerint, a határidőt hosszabbítva 2025. október 31-ig az újraszámolt támogatási összeg levonásával kb. 120-140 millió forint önerőből lett volna egy olyan épületünk, ami a pályázatban vállalt feltételeket teljesíti. Ezen felül további költség lett volna a vizesblokk felújítása, bútorok beszerzése, padló lerakása, stb.

A felvázolt lehetőségek és költségek alapján döntött úgy a testület, hogy a pályázatban kapott előleget visszafizeti (ezt kamatmentesen meg tudtuk tenni) és a pályázatban vállaltak teljesítésétől eláll.

Természetesen nem szeretnénk, ha az épület elhanyagoltan állna, így pályázatot írtunk ki az áttervezésére és a lehetőségektől függően szeretnénk egy hatékonyan működő hivatali épületet kialakítani.

SZABÁLY- ÉS DÍJVÁLTOZÁSOK

Az összes önkormányzati rendelet megtalálható a honlapunkon és az or.njt.hu oldalon is. A legfontosabb változásokat kiemeljük:

- az 5t ösztömgé feletti járművek behajtási engedélye díjkötelesé válik. A lakossági tűzifa-szállítás díjmentes, ahogy a település vendéglátó- és kereskedelmi egységeit kiszolgáló árufuvarozás is.

- a strandbérlet 2025-ben az állandó lakosoknak sem ingyenes. Egy jutányos, 2000 Ft/fő/év díj ellenében válthatók meg.

- a nyári időszakban a Kerkápoli utcában (a már megszokott módon), a parkolási rend változik.

- alkalmanként közterület-felügyelő segíti az önkormányzat munkáját többek közt a tilosban parkolás és a közterületre elhelyezett hulladékkupacok megfékezésére.

- a strand hivatalos nyitvatartási idejében kutyák nem tartózkodhatnak a strandon, ezt a biztonsági őr jogosult ellenőrizni.

PARKOLÁSI REND, KRESZ-TÁBLÁK

A településen több olyan kereszteződés van, ahol hiányzik az

elsőbbségadást jelző tábla, sok táblának a festése is lekopott; ezeknek a pótlására és cseréjére is sor kerül a nyár elején. A strand parkolójában, a vasút mellett és a Kultúrház előtt új útburkolati jelek kerülnek felfestésre, ami reméljük, hogy a baleseteket és a szabálytalanságokat is megelőzi. Az új közlekedési táblák és útburkolati jelek a balatonfüredi rendőrséggel egyeztetetten kerülnek elhelyezésre.

STRANDFELJÚJÍTÁS

A strandokon a tavalyi tapasztalatok és kérdőíves visszajelzések alapján igyekszünk felkészíteni a szezonra. A munkálatokkal a cikk írásakor folyamatosan haladunk, reméljük az újság megjelenésére mindennel végzünk.

Az Udvari strandon egy ping-pong asztallal több lesz és egy szabvány petanque-pálya is kialakításra kerül, amihez lakossági felajánlást is kaptunk. Megújul a strandbejárat előtti szökőkút és a virágoskert; valamint a bejárathoz közelebbi mosdóban két plusz illemhely kerül kialakításra, és a pelenkázó is lesz melegvíz. A fővenyesi strandra a lakosság kérésének megfelelően egy

ping-pongasztalt és egy ivókutat telepítünk; valamint lakossági felajánlás segítségével reményeink szerint itt megvalósul a mozgássérülteket segítő vízbejutási lehetőség. Cseréje kerülnek a napvitorla tartó oszlopai, új erősebb akác oszlopokra.

A karbantartási munkálatokkal is igyekszünk haladni: helyreállítjuk a vizesblokkok nem működő részeit, új szolárzuhanyok kerülnek kihelyezésre, a lépcsők és rámpák új burkolatot kapnak.

Megújítjuk a beléptetőrendszert: lesz online jegyvásárlási lehetőség is és aki szeretné, mobilon is tárolhatja a QR-kódot. Fásításról már beszámoltunk, mégis fontos megjegyezni, hogy a strandra ültetett új fák mellett a fővenyesi strand parkolójába is kerültek fák, hogy árnyékot adjanak. Idén elindult mindkét strand facebook-oldala is, ahol igyekszünk minél több dologról beszámolni.

A testület minden tagja nevében írjuk, hogy keressenek minket személyesen vagy e-mailen, ha bármilyen kérdésük, problémájuk vagy felvetésük van. Köszönjük.

HULLADÉKGYŰJTÉSI KISOKOS

tájékoztatjuk a tisztelt ingatlan tulajdonosokat a jelenleg hatályos szabályok szerinti hulladékgyűjtési lehetőségekről:

- Zöldhulladékot ingyenesen a veszprémi és a balatonalmádi hulladékudvarban lehet leadni a lakcímkártya bemutatásával. (még Zircen, Ajkán és Pápán van ilyen lehetőség) Naponta max. 100 kg-ot évente összesen 600 kg-ot. Aszfófn csak fizetés ellenébe vesznek át zöldhulladékot. A hatályos vonatkozó rendelet szerint csak 5000 fő lakos feletti településeken kötelező elszállítani a zöldhulladékot.
- A szelektív zsákokat idén már csak a Probiónál lehet átvenni Balatonfüreden az Aszfófi úti telephelyükön az alábbi időpontokban:

június 13-án 8–14 óráig

június 14-én 8–14 óráig

Az átvételhez az utolsó MOHU-s számla bemutatása szükséges. A szelektív hulladék kihelyezhető bármilyen kereskedelmi forgalomban kapható átlátszó víztiszta zsákban is a szállítás napján reggel 6.00 óráig.

Nagyobb kartondobozokat kilapítva a zsákok mellé lehet helyezni.

Fővenyesen a Fövény ABC-ben lehetőség van átlátszó zsákokat vásárolni

- Elemet, égőt Balatonfüreden a Tesconál és a Pennynél lévő gyűjtőbe lehet dobni
- Ruhagyűjtő edény Balatonfüreden a Tesco oldalánál van
- Használt olajat a Balatonudvari Önkormányzat udvarában a sárga kukában lehet ingyenesen elhelyezni
- Elektronikai hulladékot Balatonfüreden lehet leadni, amint ezzel kapcsolatosan felhívás jelenik meg, azt az önkormányzat közzé teszi a faluban.

2025/2. FÉLÉVI HULLADÉKNAPTÁR BALATONUDVARI-FÖVENYES

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés:

Papír: hullámkarton összehajtogatva; kartondoboz (pl: élelmiszer, kozmetikum doboza, cipősdoboz); reklám- és egyéb újság, szórólap; csomagolópapír; nyomtatópapír; tojástartó; füzet; könyv

Műanyag: műanyag PET-palack; tejtermékek kiöblített poharai, tégelyei; kozmetikai szerek tubusai, tégelyei, flakonjai; tisztítószerek csomagolásai; fólia, habosított fólia; műanyag kupakok; élelmiszerek műanyag csomagolásai; tejes és üdítő töbrétegű italoskarton

Fém: italos doboz; konzervdoboz; fémkupak

Zöldhulladék gyűjtés:

Az ingatlanoknál keletkező falevél, fűnyesedék, gyom

Lomtalanítás:

A lomtalanítás 2025 I. félévben volt.

Hulladékudvar:

A hulladékudvarainkban ingyenesen elhelyezhető hulladékok típusáról (pl: nagy darabos csomagolási hungarocell, befőttesüveg, üveg stb.), mennyiségéről és a hulladékudvarok nyitva tartásáról a www.bfhullkft.hu honlapunkon érhető el az információ

HULLADÉK TÍPUSA	JÚLIUS	AUGUSZTUS	SZEPTEMBER	OKTÓBER	NOVEMBER	ECEMBER
szelektív	16.	20.	17.	15.	19.	17.
zöldhulladék	-	-	-	-	-	-

Vegyes hulladékgyűjtési nap: PÉNTEK

Nyarlótulajdonosok: április 1. és szeptember 30. között 26 alkalom, utolsó szállítási nap 2025. szeptember 26. péntek. Kérjük a hulladékokat a szállítás napján reggel 6 óráig az ingatlanok elé szíveskedjenek kihelyezni úgy, hogy az se a gyalogos, se a jármű forgalmat ne akadályozza. A változtatás jogát fenntartjuk!

Szolgáltató elérhetősége:

Balatonfüredi Hulladékgazdálkodási Nonprofit Kft

Honlap: www.bfhullkft.hu

Telefon: 06-87/342633

E-mail: bfhullkft@bfhullkft.hu

Együtt Balatonudvariért Egyesület

HÍREINK

Új gyerekmentőmellény-állvány segíti a biztonságos fürdözést Balatonudvariban

Örömmel jelentjük be, hogy sikeresen összegyűlt a szükséges forrás egy gyerekmentőmellény-állvány megvalósításához. Az állványt a Fővenyesi strand lido részén helyezük el. A hivatalos átadásra és sajtónyilvános eseményre 2025. június 7-én 10 órakor kerül sor a helyszínen, amire mindenkit szeretettel várunk.

Az állványon 12, különböző méretű gyermekmentőmellény kerül elhelyezésre, ami ingyenesen használható.

Köszönjük minden támogatónak, hogy megvalósulhatott a beruházás. A lakossági adományok, az 1%-os adófelajánlások és néhány helyi vállalkozás hozzájárulása mellett a visszaváltott PET palackokból befolyt összeg tette lehetővé az állvány beszerzését és elhelyezését.

Idén is finom süteményekkel várunk: Egyesületünk részt vesz a pünkösdi szezonnyitó főzőversenyen és a szezonzáró halászléfőzőn is. Mindkét alkalommal megtartjuk az immár hagyományosnak mondható sütívásárunkat! A személyes találkozó alkalmával szívesen halljuk visszajelzéseket, ötleteiteket. Keressetek minket!

Új sárga kukák a strandokon: Egyesületünk idén nyárra, sárga színben pompázó, feltűnő hulladékgyűjtőt helyez el a strandokon. Mindegyik strandra egyet. Kérjük, hogy a visszaváltható PET-palackot és aludobozokat ebbe dobjátok! Töletek apró figyelmesség, nekünk óriási segítség.

Megújul a fővenyesi „háromszög” park

A MOL Új-Európa Alapítvány Zöld Oázis programjának támogatásának köszönhetően megújítjuk Fővenyes egyik központi parkját. Nem óriási átalakításra kell számítani, de szeretnénk, ha egy kicsit színesebb és virágosabb lenne ez a terület is. A pályázatban elnyert támogatás a növények beszerzését biztosítja; bízunk benne, hogy lesznek önkéntes segítők az ültetésben. Mire az újság megjelenik, addigra az ültetés egy részével legalább kész leszünk. Reméljük, hogy a virágokkal, fákkal teli pihenőhely kedvelt közösségi tér lesz!

A Posta téri **könyvcserpontunk** továbbra is üzemel: ha van olyan könyved, amit szívesen odaadsz, ide teheted; ha pedig olvasnivalóra vágysz, vihetsz a kínálatból. Érdekes többször átnézni a szekrény tartalmát, mert klasszikusoktól a kortársig, gyerekkönyvtől az ismeretterjesztő irodalomtól a szakácskönyvekig, szinte minden megtalálható benne.

Ne feledd, hogy az önkormányzat kiskapuja mellett található **használtolaj-gyűjtő edényt** is egyesületünk működteti. Ide teheted a használt sütőolajat/zsiradékot bármilyen flakonban vagy üvegben. Így véded a környezetet és nem terheli a saját költségeidet az elszállítása.

STRANDBELÉPŐ ÁRAI 2025. JÚNIUS 13-TÓL

Teljes árú belépőjegy (napi többszöri belépésre jogosít)	1500 Ft
Gyermekjegy (2-14 éves korig napi többszöri belépésre jogosít)	500 Ft
Kedvezményes belépőjegy (diákigazolvánnyal 14-24 éves korig, napi többszöri belépésre jogosít)	1000 Ft
Családi jegy (2 felnőtt + max.4 gyermek 2-14 éves korig, vagy 65 év felett, napi többszöri belépésre jogosít)	4000 Ft
Heti bérlet (7 egybefüggő napra érvényes, napi többszöri belépésre)	7000 Ft
Kedvezményes heti bérlet (diákigazolvánnyal 14-24 éves korig, vagy 65 év felett)	5000 Ft
Gyermek hetibérlet	2500 Ft
Családi heti bérlet (2 felnőtt + max.4 gyermek 2-14 éves korig)	20 000 Ft
Szezon bérlet (az egész szezonra érvényes napi többszöri belépésre)	35 000 Ft
Kedvezményes szezon bérlet (diákigazolvánnyal 14-24 éves korig, vagy 65 felett az egész szezonra érvényes napi többszöri belépésre)	20 000 Ft
Gyermek szezonbérlet (az egész szezonra érvényes napi többszöri belépésre)	10 000 Ft
17 óra utáni strandbelépő	1000 Ft
Balatonudvari-fővenyes nyaralósoknak és közeli hozzátartozóknak szezon bérlet (gyermek 2-14 éves korig, diák 14-24 éves korig, 65 év felett)	Felnőtt: 15 000 Ft Gyermek: 5000 Ft Diák/nyugdíjas: 9000 Ft
A JOGOSULTLAN STRAND HASZNÁLATA 50 000 FT	

A strandok területére ingyenesen léphet be:

- Balatonudvari községben állandó lakóhellyel rendelkező személy, a kedvezmény a lakcímgazdálkodás felmutatása után kiállított, a kiállítás évében érvényes bérlettel vehető igénybe: a bérlet kiállítási díja 2000 Ft, a bérlet évenkénti megújítási díja, valamint az elvesztett bérlet pótlásának díja 2000 Ft
- Az Önkormányzat és a kirendeltség dolgozói
- A kereskedelmi és vendéglátó egységek tulajdonosai és dolgozói
- A fogyatékkal élők
- A 2 éven aluli gyermekek és a 80 év felettek
- Feladatellátás céljából a köztisztasági, közüzemi feladatokat ellátó, javító, szolgáltató tevékenységet végző személy, valamint a vízi mentős, egészségügyi és elsősegélyt nyújtó személyzet
- Az ellenőrzésre/ellenőrzésekre jogosult szerv képviselője ellenőrzés céljából.

Gyerekegyüttesek a Fővenyes Kertmoziban 2025

Júli. 5. 10⁰⁰ • GRYLLUS VILMOS • GYEREKKONCERT •

"A legtöbb dal, amit írtam, a természetről szól, erről fogok énekelni nektek is. A madarokról, bogarokról és mindenféle állatokról, a kirándulásról meg a biciklizésről erdő-mezőn."

Júli. 12. 10⁰⁰ • A SZÉKELY MENYECSCKE MEG AZ ÖRDÖG •

• FABÓK MANCSI BÁBSZÍNHÁZA ELŐADÁSA •

Élt egyszer, valamikor erősen rég egy székelly menyecske. De az a világon mindent a visszajára cselekedett. Makacs dacosságával még az ördögnek is igen meggyűlt a baja.

S tán még ma sem szabadult volna az asszony nép fogságából, ha meg nem menti egy huszár...

Júli. 19. 10⁰⁰ • A ZÖLDSZAKÁLLÚ KIRÁLY • ZIRÁNÓ SZÍNHÁZ BABELŐADÁSA •

A zöldszakállú király felelőtlen ígéretet tesz az ördögkirálynak: átengedi neki azt, amiről nem tud a birodalmában. Igen ám, de nem is sejt, hogy míg ő úton volt, otthon született egy fia. Az izgalmas történet során megcsodálhatjuk a szerelmes királynő furfangjait is, és szurkolhatunk a szerelmesek boldogságáért.

Júli. 26. 10⁰⁰ • A LEGCSINOSABB ÓRIÁS • JULIA DONALDSON • BÁNKI GERGELY ELŐADÁSA •

A tavalyi Nemzetközi Gyermek- és Ifjúsági Színházi Biennálén a legjobb kisgyermekelőadás díját nyerte.

A Legcsinosabb óriás egyáltalán nem csinos, sőt ormótlan, Bumfordi. De az új ruhát mintha rá öntötték volna! Igen ám, de a pórl járt állatokkal mi lesz? A csinoságnak alighanem lőttek. De nézzétek, mennyi hálás jóbarát!

Aug. 2. 10⁰⁰ • A SÜNDISZNÓ • SANYI, ÉN ÉS A GYEREKEK TÁRSULAT ELŐADÁSA •

A magyar népmesét péklapát-, palacsintasütő- és vágódeszka bábokkal, gyönyörű magyar népdalokkal és bátor gyermekszereplőkkel varázsoljuk színpadra. A boltos, a király és a szegény ember is eltéved az erdőben. A kis sündiszno pedig segít nekik a hazajutásban, de nem ingyért.

Aug. 9. 10⁰⁰ • RUTKAI BORI BANDA • GYEREKKONCERT •

Táncos-bájos gyerekkoncert. Funky, dicső, latin lüktetések várják a táncoskedvű családokat a koncertre, ahol Bori színes bábjai keltik életre a mesedalokat.

Gyertek, bulizzunk Boriékka a kertmoziban!

Aug. 16. 10⁰⁰ • A KERÉK KŐ • SANYI, ÉN ÉS A GYEREKEK TÁRSULAT ELŐADÁSA •

Interaktív népmese-feldolgozás magyar népdalokkal, fakanálbábokkal, táncokkal, nevetéssel.

A szegény halász halak helyett csak egy nagy kerek követ visz haza éhes családjának.

Mégis, vagyis épp ezért aztán minden jóra fordul, a végére még kapzsi bátyjával is békét köt.

Aug. 23. 10⁰⁰ • GRYLLUS VILMOS • GYEREKKONCERT •

Kedvenc albumainkról szólnak most is a dalok. Énekeljünk együtt arról, ahogy biciklizés közben utolér a nyári zápor, a szalakótáról, a sündisznról, no meg a tigrisről. Tartsatok velünk!

JEGYÁR: BABELŐADÁS: 2500 Ft/Fő • KONCERT: 3500 Ft/Fő

A programokra felnőtt kísérelvel várjuk a gyerekeket.

BALATONUDVARI-FÖVÉNYES,
MOZI UTCA 1.
+36 20 418 18 61

VÁRHATÓ PROGRAMOK UDVARIBAN:

- 06.07. Szezonnyitó és pünkösdi FŐZŐVERSENY a strandokon!!!
- 06.21. SZENT IVÁN éji éjszakai túra és a Múzeumok Éjszakája megünneplése
- 06.28. XXII. Csoki Kupa és este a strandon 20:00-tól ARATÓ DISCÓ
- 07.08. PRO MUSIC Fúvos négyes mesefilm zenei utazás gyerekeknek délután 17:00-tól az udvari strandon
- 07.18. Károlyi Barna kürt előadása az udvari strandon
- 07.19. Zenés est POLGÁR CSABI-val az udvari strandon
- 08.09. Retro zenei utazás 20:00-tól az udvari strandon: DJ ARATÓ ANDRÁS
- 08.13. Zenés est az udvari strandon a Sakk Matt Company Zenekar közreműködésével
- 08.16. este 19:00 órától PRO MUSIC FÚVOS koncert a Szent Antal kápolnában Fővenyesen
- 08.19. Államalapítás Ünnepe a kultúrháznál és a strandon, fátylós felvonulás, majd zenés est a BÚ-GÓCSIGA együttesel
- 09.06. Szezonzáró és HALÁSZLÉFŐZŐ verseny az udvari strandon

S MÉG SOK EGYÉB ZENÉS ÉS NEM ZENÉS PROGRAM LESZ VÁRHATÓ!

Kövessék a facebook oldalunkat:

Balatonudvari, Fővenyes Hivatalos Oldal

A programváltozás jogát fenntartjuk!

ANYAKÖNYVI HÍREK 2025. januártól – májusig

Születtek:

Kovács Áron (szül.: 2025.01.21.)

Huszár Barnabás (sz.: 2025.03.11.)

Gratulálunk és jó egészséget kívánunk mindegyik családnak!

Elhunytak:

Vértesaljai Antal Gyula

Bánáti Tibor

Részvétünk az elhunytak családjainak!

ÖNKORMÁNYZATI INFORMÁCIÓK

Tihanyi Közös Önkormányzati Hivatal Balatonudvari Kirendeltsége

8242 Balatonudvari, Ady Endre u. 16.

email: jegyzo@balatonudvari.hu

Ügyfélfogadási rend: hétfőn 8–15 óráig; szerdán 8–15 óráig; pénteken 8–12 óráig

Hivatalvezető: Vas Veronika

jegyzo@balatonudvari.hu

pénteken előzetes bejelentkezés

alapján 10–13 óráig

Balatonudvari Község hivatalos weboldala:

www.balatonudvari.hu

Falugondnok: Varga Gábor

Polgármester: Sötét György

fogadó órái: minden páros héten

pénteken 10–13 óráig

Községi Könyvtár Balatonudvari

Kerkapoly u. 23.

nyitva tartás június 1-től:

kedd: 16–19 óráig; csütörtök: 16–19 óráig;

július 19-től minden második szombaton

10–12 óráig

Önkormányzati főépítész: Szabó Bence

fogadó órái: minden páros héten

Udvari Krónikás

Kiadó:

Balatonudvari Község Önkormányzata

https://www.balatonudvari.hu

8242 Balatonudvari, Ady Endre u. 16.

+36 87 449 266

A kiadvány szerkesztője:

Jámbor Adrien Mária

+36 30 114 54 22

kozmuvelodes@balatonudvari.hu

Nyomda:

I+G nyomda, Balatonfüred

ISSN 30-58-0390